

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2018. február 8. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **I. rendű vádlott** és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2017. június 27. napján kihirdetett .../113. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja a következők szerint:

I. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) évre, a közügyektől eltiltás tartamát is 2 (kettő) évre enyhíti.

II. rendű vádlott testi sértés büntetteként értékelt cselekménye a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdése szerint minősül.

II. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését 1 (egy) év 4 (négy) hónapra enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) év próbaidőre felfüggeszti.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

I. rendű vádlott szabadságvesztés büntetésébe a 2014. augusztus 28. napjától 2014. november 28. napjáig előzetes letartóztatásban, a 2017. február 25. napjától 2017. február 26. napjáig őrizetben töltött időt is beszámítja.

További 16 000 (tizenhatezer) forint bünygyi költség, valamint a másodfokú eljárásban felmerült 17 700 (tizenhétezer-hétszáz) forint bünygyi költség az államot terheli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Miskolci Törvényszék - megismételt eljárásban hozott - ítéletét az ügyész mindhárom vádlottra tudomásul vette.

I. rendű vádlott az elsőfokú ítélet ellen a felmentése végett, míg a védője felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be jogorvoslatot.

A távollévő **II. rendű vádlott** részére a határozat hirdetményi kézbesítése után fellebbezés tőle nem érkezett, míg a védője részben felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése végett élt jogorvoslattal, melyet a másodfokú eljárásban azzal egészített ki, ha az ítéltábla nem osztja a felmentés érdekében előterjesztett fellebbezését, akkor úgy enyhítse védenca büntetését, hogy már ne kelljen bv. intézetbe vonulnia, figyelemmel a már előzetes fogvatartásban töltött időre.

III. rendű vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet a kihirdetés napján jogerőre emelkedett, így e vádlottra a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 349. §-ának (1) bekezdése értelmében a felülbírálat nem terjed ki.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta megalapozottnak. Kifejtette, hogy a törvényszék okszerű következtetést vont az érintett vádlottak bűnösségére, azonban a jogi minősítés részben téves, a jogi minősítéshez fűzött indokolás hiányos és pontatlan. Minderre figyelemmel **I. rendű vádlott** tekintetében az elsőfokú ítélet helybenhagyására, míg **II. rendű vádlott** esetében annak megváltoztatására tett indítványt azzal, hogy a testi épséget sértő cselekményének helyes minősítése a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. §-a (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerinti testi sértés büntette.

Az ítélet tábla a védelmi jogorvoslatokra figyelemmel **I. rendű vádlott** és **II. rendű vádlott** vádlottakra a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében bírálta felül a törvényszék megismételt eljárásban hozott ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt. Megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartotta, az ügyet megfelelő módon és a releváns bizonyítékokra felderítette, jórészt szem előtt tartva a Debreceni Ítélet tábla Bf.III..../18. számú hatályon kívül helyező végzésében írtakat. Ugyanakkor nem volt figyelemmel arra, hogy a megismételt eljárásban nem lehet figyelembe venni bizonyítási eszközként azokat a tanúvallomásokat, amelyeket a Miskolci Törvényszék 12.B.... számú eljárásában eljárási szabálysértéssel rögzítettek. A megismételt eljárásban ezen tanúkihallgatást tartalmazó jegyzőkönyvi részek is ismertetésre kerültek. Mindez felesleges is volt, mert az elsőfokú bíróság ezen tanúvallomásokat tartalmazó bírósági jegyzőkönyvek tartalmát a bizonyítékok értékelésekor nem vette figyelembe.

A törvényszék az ítéletében rendőri jelentésekre is hivatkozott, holott az ítélet tábla a Bf.III..../18. számú végzésének 4. oldal 3. bekezdésében részletesen kifejtette ezzel kapcsolatos álláspontját, nevezetesen azt, hogy a rendőri jelentésben foglalt „vallomás” bizonyítékként nem vehető figyelembe, mivel nem is tekinthető vallomásnak, mert a Be. 85. §-ának (2) bekezdésében írt eljárási szabályok nem teljesülhettek. Sem a szükséges hivatkozások, sem az ezzel kapcsolatos garanciális előírások nem történtek meg. A figyelmeztetés és az arra adott válasz értelemszerűen nincs jegyzőkönyvezve, ami kizárja a tanú nyilatkozatának bizonyítási eszközként való figyelembe vételét.

Mindezekkel együtt az elsőfokú bíróság csak a valóban felhasználható, törvényesen beszerzett bizonyítékokat értékelte, és vonta vizsgálatára tárgyává. Indokolási kötelezettségét teljesítette.

Az elsőfokú bíróság tényállása megalapozott, kizárólag az I. és II. r. vádlottak korábbi elítéléseire vonatkozó adatok helyesbítendők az ítélet tábla által beszerzett új erkölcsi bizonyítványok alapján, figyelemmel a Btk. 97. §-ának (2) bekezdésében írtakra.

I. rendű vádlott előéleti adataiból mellőzendő az Ózdi Városi Bíróság/3., valamint a/8. számú ítélete, mivel ezek az elítélések már nem szerepelnek az erkölcsi bizonyítványban.

II. rendű vádlott vonatkozásában mellőzendő ugyanezen okból az Ózdi Városi Bíróság/2., a/5. és a/8. számú elítélései.

Mellőzendő továbbá a Miskolci Törvényszék/2. számú összbüntetési ítélete, hiszen a Debreceni Ítélet tábla 2014. november 18. napján hozott és a Miskolci Törvényszék/147. számú ítéletét hatályon kívül helyező végzésében ezen összbüntetési ítéletet is hatályon kívül helyezte a Be. 349. §-ának (3) bekezdése értelmében.

Az elsőfokú bíróság által megállapított, megalapozott tényállás a Be. 352. §-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó.

A törvényszék a tényállásból okszerűen következtetett az I. és a II. r. vádlottak bűnösségére. Az általuk elkövetett bűncselekmények jogi minősítése is jórészt helyes és törvényes.

II. rendű vádlott a nála lévő eszközzel a földön fekvő **sértettet** a jobb alkarján egy ízben legfeljebb közepes erővel megszúrta. A sérülés 8 napon túl, ténylegesen 2 hét alatt gyógyult. A II. r. vádlott e magatartása a Btk. 164. §-ának (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntetést meríti ki, így a rendelkező részben írt e törvényhely (8) bekezdés I. fordulata téves. E vonatkozásban az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolása semmit sem tartalmazott, amit az ítéletábra ezzel pótol.

Mint szükségtelent mellőzi a másodfokú bíróság az indokolásból az elsőfokú ítélet 21. oldal 1. bekezdését, az ügyészi vád helyes minősítésére figyelemmel (végindítvány 112. lapszám).

Az elsőfokú bíróság jórészt feltárta az érintett vádlottakra figyelembe vehető bűnösségi körülményeket, azonban ezek kiegészítendők és helyesbítendők.

I. rendű vádlott esetében a halmazatnak nincs súlyosító hatása. A bűnhalmazatnak a büntetési tételkeret felső határát emelő hatása van [Btk. 81. § (3) bekezdés], ezért súlyosító körülményként nem értékelhető (kétszeres értékelés tilalma). A kettőnél több bűncselekmény halmazata viszont már értékelhető súlyosító körülményként, miként helyesen történt ez a II. r. vádlott esetében [56/2007. BK vélemény III/6. pont].

Mindkét vádlott esetében további súlyosító körülményként kell figyelembe venni a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottságát, míg **II. rendű vádlott** vonatkozásában a köznyugalom elleni bűncselekmény (garázdaság) elszaporodottságát is. Ezzel szemben enyhítő hatást kell tulajdonítani annak, hogy a sértettek már nem kívánták a vádlottak megbüntetését.

Külön kell megállapítani mindkét vádlott javára az eljárás elhúzódásának a tényét, amely nem azonos az időmúlással [2/2017. (II. 10.) AB határozat 111. pont].

Az erkölcsi bizonyítványok adataira tekintettel a bűncselekmény elkövetésekor (2010. június 15.) a vádlottak büntetlennek tekintendők, ezért a büntetett előélet értelemszerűen nem súlyosító körülmény.

A bűnösségi körülményekben beálló változásokra tekintettel, különös súllyal értékelve az eljárás elhúzódását, az ítéletábra mindkét vádlott szabadságvesztés büntetését a rendelkező részben írt mértékben enyhítette, kiküszöbölve ezzel a belső aránytalanságot is.

A törvényszék **I. rendű vádlott** büntetését a korábban kiszabott 4 év 10 hónap helyett a megismételt eljárás eredményeként 3 év szabadságvesztés büntetésben állapította meg, ezzel szemben **II. rendű vádlott** vonatkozásában „ugyanolyan tartamú szabadságvesztés büntetést szabott ki, mint annak idején az alapeljárásban eljáró bíróság...” utalva arra, hogy „ezt az ítéletet már korábban összbüntetésbe foglalták és emiatt nem látta indokát eltérő tartamú büntetés kiszabásának, bár a jogerőt feltörte a másodfokú bíróság”.

Ez utóbbi indokolás téves, hiszen a hivatkozott összbüntetési ítéletet a Debreceni Ítéletábra a .../18. számú végzésével hatályon kívül helyezte, figyelemmel a Be. 349. §-ának (3) bekezdésében írtakra, amit értelemszerűen tartalmaz az ítéletábra említett végzésének rendelkező része, valamint az indokolása (5. oldal 6. bekezdés). Szükséges utalni még arra, hogy a II. r. vádlott esetében a testi épség elleni bűncselekmény 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, és nem 2-8 évig, mint a rendelkező részben írt életveszélyt okozó testi sértés büntette, ami szintén az enyhítés irányába hat. Az ítéletábra álláspontja szerint a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések - az

I. r. vádlott esetében szintén enyhített mellékbüntetéssel együtt - arányban állnak az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával, valamint a feltárt bűnösségi körülményekkel.

A **II. rendű vádlott** által elkövetett bűncselekmények mindegyike 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Erre figyelemmel, valamint arra, hogy a bűncselekmény elkövetésekor büntetlen előéletűnek számít, az ítélet tábla a Btk. 85. §-ának (1) bekezdése értelmében a szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette, melynek tartamát a törvényhely (2) bekezdése alapján 2 évben határozta meg. A másodfokú bíróság szerint ezzel helyreállt az ítélet belső arányossága, és a büntetési célt is megfelelően szolgálja a végrehajtás 2 éves időtartamban való felfüggesztése, hiszen e vádlottnak ez idő alatt számolnia kell a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésével abban az esetben, ha ez idő alatt újabb bűncselekményt követ el.

Mivel a közügyektől eltiltás mellékbüntetés a Btk. 61. §-ának (1) bekezdése alapján csak végrehajtható szabadságvesztés mellett alkalmazható, ezért ennek kiszabását **II. rendű vádlott** vonatkozásában mellőzni kellett.

II. rendű vádlott tekintetében a szabadságvesztés felfüggesztésére figyelemmel értelemszerű, hogy az előzetes fogvatartás beszámítása és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés a szabadságvesztés végrehajtása esetére értendő.

Mindezek alapján a vádlottak és a védők enyhítést célzó jogorvoslata megalapozott volt, míg a felmentésre irányuló fellebbezések nem foghattak helyt. Az érintett vádlottak felmentésére kizárólag a bizonyítékok eltérő értékelésével kerülhetett volna sor, erre azonban a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége megalapozott tényállás esetén.

Az elsőfokú bíróság **I. rendű vádlott** vonatkozásában az előzetes fogvatartásban töltött időt hiányosan számította be, amit korrigált az ítélet tábla.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét az érintett két vádlott vonatkozásában a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

A törvényszék további 16 000 forintról nem rendelkezett, amit az ítélet tábla pótol, egyben a Be. 403. §-ának (5) bekezdése értelmében úgy rendelkezett, hogy a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Debrecen, 2018. február 8.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Szabó József sk. bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék/113. számú ítélete a másodfokú ítéletben foglalt változtatásokkal **I. rendű vádlott** és **II. rendű vádlottak** vonatkozásában is jogerős, és **II. rendű vádlott** szabadságvesztés büntetésének kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2018. február 8.

Dr. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:
-kiadó-